

9. XI. 19.

Ljuba Lofka!

Od 29. oktobra nosim dan na dan
rečij daljši spis za vas, da bi ga od-
dali tam kakorim dnevniku, ker tu
traja še vedno strojk stavov. Lepo
vas prosim v njih pretisane pakteve -
30000! Kako naj se potem prodajajo
listi? Kdo jih bo kupoval tako drago?

Vomejnem spisu sem vam napi-
sala veliko lumparijo stavovskega
komisije, vsled katere sem jaz še
danes 9. ^{septembra} ~~oktobra~~ v vagonu še svojimi
5 otroci in to od 10. sept! Dva meseca
muke, žalosti, skrbi in jere! Ko bi
mi kdo v Trzinu rekel, da bom v va-
gonu morala preživeti dva meseca
bi kar izprašala zopet vse in
ostala tam doli ob lepi naši
Adriji. Upala sem za gotovo, da pridete
v Ljubljano, ko ste re čili v Mariboru.
Johla sem vašo karto, prav aha hvala.

Šolihko bi vam uinela povedati, no
marsikaj tega ste gotovo slišali
tudi v Mariboru pravice v Gub,
Gjanski zaspavnosti. Bojim se, da
bi ne postali še mislalki, ki smo
pribezali sem gori. Morebiti pa miti
misli krivi sami. Kerkoršus podnelje
taki Gudji. Tu je vedno miracus, oblači
no, dejeno, blaten in megleno pa naj
bodo obraji jesui, srea vesela, kje je
ovivljajnega soluca tako malo?
Tam doli pri nas je kaj drugega.

Boriti se nam je gotovo nad polovi
co zime si silno kratko burja, vse
svoje dni pa smo uineli boje z la,
kavimi posedi zato smo bojiviti. Ouje
maje ni glato soluce pa je vplivalo
na nasi duše in pra, da so utopila
v idealih. Oh Vi, Vi tofka kakona
burja je vrgla vas v Loshki potok?
Ne, po temperamentu, po odločnosti
po idealizmu pač uiste kra,
ujica, to sem uisnila re mnogo.

Krat.

Ja Maistrova je pisala prvi teti go. Man,
potem mnogo o Vas in podrobno opisala
tudi Vas otko iz Maribora. Oretacea
gospa ta Maistrova, poznala jo je
bila se mala deklia. Jas bi bila
tudi rajša prišla na Stajersko, ker
smo mi trimorci po uistjenji bogibere
Stajercem nego Kraujcem, a radi so
smo se morali ustaviti v Ljubljani.

Moj moz je tu re v januarja, jar
sem morala p otrci za ujim
radi sol. Najveca je za vzeuistise, trije
za prednje, eden pa za ljudske sol.

Bojim se, da izgubi mnogo radi
nesrečnega livanja v vagnu, saj
molit dveh ne morem nito posiljat
v sol, ker ne morem do oblik
v rabojih. Leta se pa sirijo po
velikih stenovanjih bogate, vesle
udove... Ouega spisa vam ne
posiljam za sedaj, moram prej dobiti

stanovanje potem pa parkripan
kako deluje stanov. Komisije.

Oicer se pa v obre stisiji samome,
ugodni glasovi o teh le gospodih.

Parovarals in nemno dirvilo me
je tudi se koj prve dni nesporarunge,
nje si Vrbi. Boie svoj in mi tem
doli pmo tatiko putipeli moralnih
umk met vojne radi vjih! Indobri
so samo, mislim, treba jih je prijati
za pravo strans. Govorila sem tu i vijem.

Od početka se bili nezakupi, ker so
mislili, da sem tukajinja, poruje se
pa hitro odkili svojo mehko slovan,
sko dešo. Sveda, čudeser ne more
delati nobena niti najstarejša država
ne, kaj se le Jugoslavija, ki se je se le
rodila? Kaj v vsim Hrvti? Vi in ja
Slovenci mislijo, da so ovi zmagali in da
jim gre proevstro kaj ne? Pač b, jitali po
nemotim in itel. jermom, ko li ne bilo
Orbov to naj si zapomnijo. — Muogo pa
gabri w. Kati ellarie